

אור הגנוז

ברסלב

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם.
רבי נחמן מברסלב זיע"א

גליון 251

תחזקות

יקירי המתאבק בעפר רגלי הצדיק להנות מנועם זיוו ולדשן נפשו בצחצחות אור תורתו, לשאוב משם חיים נצחיים. אזר נא כגיבור חליצך אחי, יקירי שא עיניך למרום וחגור בעוז מתניך, חזק ואמץ ותשמח ותגיל ובטח בכוחו של זקן דקדושה, כי הוא הולך לפנינו בכל עת לנצח בזה ובבא. ואף אם נפלנו כמו שנפלנו, אשרינו אלפים ורבות פעמים שבאנו לזה העולם בזה הזמן שיש לנו אור חדש כזה, אור האורות, חידוש שבחידושים כזה. ר' ישראל דב אדסר

תחזקות

הסיבה המרכזית לבואנו לעולם היא להתגבר על דלתות נחושת וברחי' ברזל בחיפושנו אחר מי לפעמים אנחנו מרגישים שהכל סגור ומסוגר, כאילו אין לנו שום פתח של תקווה, לא רואים מאין תבוא הישועה, מאיין יבוא השינוי.

זהו בדיוק הזמן והרגע בו אנו צריכים להתחזק באמונה, להבין שכל המצב שנקלענו אליו מיועד בדיוק בשביל זה, שנבין שאנחנו חסרי אונים ותלויים לגמרי בחסדי הבורא יתברך. מצב זה לא בא לייאש אותנו חלילה, אלא להביא אותנו למצב בו נתחזק בתפילה, בתקווה ובאמונה, להביא אותנו לענוה אמיתית, לחבר אותנו אל השם יתברך.

אם נאמין בכך, נתחזק ונתחיל בכל פעם מחדש, הרי שבודאי נזכה לראות את ישועת השם, נבין ונדע שכל הטבע והמציאות הוא נס אחד גדול והכל יכול להתפרק לטובה כהרף עין ברוצן השם.

חודש טוב ומבורך
ביום ציבור

יוצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
www.orphaganuz.co.il
נא לשמור על קדושת הגיליון

תהליך הבירור רבי נתן - ליקוטי הלכות

בתכלית הבירור ואז דווקא עיקר היגיעה לברר הטוב ולזכוכו מקיא צואה ממש שאינו מתברר מזה כי אם בקרב האדם שאז דווקא עולה הטוב הזך המחייב את האדם שיוכל להודות ולהלל להשם יתברך ולהכלל ע"י זה באין סוף והפסולת נעשה פסולת גמור קיא צואה ממש ונדחה לחוץ וכנ"ל. נמצא שאעפ"י שגם מקודם היה להחטיה והלחם כמה וכמה בירורים ע"י כמה וכמה יגיעות עצומות, אעפ"י אין אלו הבירורים נחשבים כלל כנגד הבירור האחרון שבשעת האכילה עצמה, שאז עיקר הבירור מהבגדים צואים ממש.

זהו ממש עניין כל מה שעובר על האדם, כי יש שכבר התחיל לברר ולזכוכו עצמו קצת, אך הבירור הוא רק בבחינת בירור החיטה ממוץ ותבן, וגם לזה צריכין יגיעה גדולה וסיוע רב מלעילא שיזכה לברר בירור החיטה ממוץ ותבן, אבל אפילו אם כבר זכה לזה עדיין צריך לברר הקמח מסובין ומורסין בבחינת 'אם אין קמח אין תורה', אבל אפילו מי שזכה לזה עדיין צריך יגיעות עד שיהיה נעשה לחם בבחינת 'לכו לחמו בלחמי'. ואפילו כשזוכה לבחינת בירור הלחם, שנדמה שכבר הגיע לשלמות הבירור ובאמת הוא בודאי מעלה גדולה ועצומה מי שזוכה לבחינת בירורים אילו. אבל אעפ"י עדיין צריך יגיעות רבות ועצומות יותר מבתחילה עד שיזכה לאכול הלחם כראוי.

זהו בכלל ובפרט, כי בפרטיות על כל אדם צריך לעבור כל זה, שצריך להתייגע לברר בירור אחר בירור, והבירור האחרון שהוא בבחינת אכילה הוא קשה מכולם וזה שביקש דוד המלך ע"ה 'לעשות רצונך אלוקי חפצתי ותורתך בתוך מעי', שיהיה הבירור הנעשה ע"י התורה והמצוות בבחינת בירור האכילה בתוך המעיין, שאז נדחין כל הפסולת גמור לחוץ. וכן בכלליות העולם עיקר עוצם היגיעות שיש עכשיו למי שרוצה ליכנס בעבודת השם וכל עוצם מרירות הגלות של עכשיו ב'עקבתא דמשיחה', הוא מחמת שעכשיו צריכין לברר תכלית הבירור שהוא בחינת הבירור הנעשה ע"י האכילה. וזה שארז"ל שלעתיד לברר יעשה הקב"ה סעודה לצדיקים, וכשירצו לברר ברכת המזון, יברך דוד המלך דווקא ויאמר 'לי נאה לברך', כי עיקר קיבול השכל לעתיד הוא בבחינת תיקון ובירור האכילה בשלימות.

אורח חיים א' - ביצעת הפת ה'

זה צריך כל אדם לידע, כשרוצה להתקרב להשם יתברך ורואה שהמניעות והמסכים מתפשטים כנגדו מאוד מאוד, ובפרט שכבר התחיל מעט ורואה שבכל פעם משתטחים כנגדו יותר ויותר ולפעמים רואה שאחר כמה ימים ושנים שנדמה לו שכבר התחיל להטהר קצת, חזר ונפל והתגברו עליו התאוות והרהורים בהשתטחות עצום מאוד ר"ל. צריך שידע שכל זה נמשך מהבגדים הצואים שעדיין לא נזדכך מהם, שמשם כל המניעות וההתגברות, שהבגדים הצואים הם מונעים כמו נהר המפסיק.

ומחמת גודל היגיעות שצריכין להפשיט מעצמו הבגדים הצואים ולא כל אדם זוכה לעמוד בזה, מזה בא כל מה שעובר על האדם ואפילו מי שכבר התחיל קצת בעבודת השם והתחיל לטהר עצמו מעט ואפילו אם כבר עלה קצת מדרגא לדרגא, ובכל פעם נזדכך יותר אעפ"י יכול להיות שאח"כ יחזור ויתפשט עליו כל התאוות והרהורים בהתפשטות יותר מבתחילה והכל ע"י הבגדים הצואים שעדיין לא הפשיט אותם לגמרי, אעפ"י שכבר התחיל לטהר עצמו קצת והדבר מובן היטב מעניין של בירור הלחם שהוא חיות האדם שצריכין לבררו בבירור אחר בירור.

דהיינו שמתחילה צריכין לחרוש ולזרוע ביגיעה גדולה ואח"כ לקצור התבואה, ואח"כ לנקות החיטה ממוץ ותבן ופסולת. וכשמזככין החיטה מהפסולת וכבר היא נקייה וזכה בתכלית הזיכוכן הראוי להחיטה וראויה לסחורה, אבל אעפ"י עדיין אינה ראויה לאכילה כלל וצריכין לחזור ולהתייגע לטווחנה היטב עד שתהיה נעשית קמח ואח"כ לנקות הקמח מסובין ומורסן, ואח"כ אפילו כשהקמח מנופה כל צרכה, עדיין אינה ראויה לאכילה עד שעושין ממנה פת ואז כשנעשה פת אז הוא בתכלית השלמות, כי כבר הגיע למעלתו שהוא ראוי למאכל אדם לברך עליו המוציא.

אבל אעפ"י שכבר הגיע הלחם לשלמותו וכבר ביררו אותו וזיכוכו אותו מכמה וכמה מיני פסולת שנמשכין מבחינת בגדים צואים, שהם המוץ והתבן והסובין והמורסן עד שעתה הלחם נקי וזך, אעפ"י כנגד תכלית שלמותו האחרון, עדיין לא התחיל זיכוכו כלל, כי עדיין צריכין לעיקר הזיכוכן והבירור שהוא הזיכוכן והבירור שנעשה בשעת האכילה בעצמה שאז דווקא נתברר הלחם

יש עניין שנתהפך הכל לטובה!

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

עיקר גודל החשק נעשה ע"י המניעה שמזמנין לו, כי כשאיש ישראלי צריך לעשות דבר הצריך לו ליהדותו, בפרט כשצריך לו לעשות דבר גדול הצריך ליהדותו, שכל יהדותו תלוי בזה, כגון לנסוע לצדיק אמיתי, אזי מזמנין לו מניעה. וזאת המניעה היא בשביל החשק, כדי שעל ידי זה יהיה לו חשק יותר לעשות אותו הדבר, כי ע"י המניעה שמונעין את האדם מן הדבר, ע"י זה נעשה התגברות החשק מאוד. כמו למשל, כשמראין לקטן דבר הנחמד לו ותכף ומיד חוטפין ממנו ומחביאין ממנו, אזי הוא רודף מאוד אחר האדם ומבקש וחושק מאוד לאותו הדבר. נמצא, שעיקר החשק נעשה על ידי שחטפו ממנו והתביאו הדבר. כמו כן מונעין את האדם במניעות מהדבר הצריך לו, כדי שע"י זה יהיה לו חשק יותר בבחינת "ולחם סתרים יונעם" שכל מה שהדבר נמנע ונסתר מן האדם ביותר, הוא חושק אליו ונעים לו ביותר.

סיפור צדיקים

בשעת בוקר מוקדמת התייצב שליח מבית המלכות בביתו של המהר"ל מפראג. "הקיסר רודולף השני, ירום הודו, מבקש כי הרב יבוא לארמונו, ומיד!" אמר השליח. בלי אומר ודברים פנה המהר"ל אל הארמון, ושם הסתגר ביחידות עם הקיסר בחדרו משך שעה ארוכה. איש לא ידע על מה נסבה השיחה. רק לאחר שנים נודע בפראג הסיפור הבא: בחצר המלכות היו שרים אחדים שונאי ישראל מובהקים. הללו לא יכלו לשאת את הכבוד הרב שחלקו תושביה הגויים של פראג לרב העיר - המהר"ל. אותם שרים התקנאו בשגשוגה של הקהילה היהודית תחת הנהגתו של המהר"ל, ולפיכך החליטו הצוררים הללו לגרש את יהודי פראג מן הממלכה. ידעו השרים, כי הקיסר לא יסכים לביצוע הגזירה האכזרית בלי סיבה מוצדקת. על כן החליטו לפעול בדרך ערמומית: עלה בידיהם להניע את המלכה לשתף עימם פעולה ולהשפיע על בעלה הקיסר שיחתום על כתב הגזירה.

ואמנם לעת ערב ניגשה המלכה אל רודולף והגישה לו פיסת נייר. על הגליון נכתבה פקודת הגירוש באופן מפורט, רק פרט אחד חסר - חתימתו של הקיסר. ניסתה המלכה לשדל את בעלה לחתום, אך הוא סירב. חזרה והפצירה בו לחתום, עד שלבסוף נטל את הנייר ואמר כי במשך הלילה יחשוב על העניין ובבוקר יחתום. המלך הניח את הדף תחת כרו, ומיד שקע בשינה עמוקה. בשנתו חלם חלום, ובמהלך החלום ניהל מלחמה עם מדינה סמוכה. ואולם לא נצחון היה מנת חלקו במלחמה שבחלום, להיפך, הוא נחל תבוסה בקרב ונלקח בשבי. שוביו השליכוהו לבית האסורים. שנים על גבי שנים ישב בבית הכלא. מבעד לאשנב הצר ומסורג הביט אל החופש שבחוצו... לאחר שנים ארוכות - בחלום! ראה מבעד לחלון הכלא עובר יהודי. הלה, זקן בעל הדרת פנים, נעצר אל מול החלון והביט ממושכות אל הקיסר השבוי. קרא לו הקיסר להתקרב אל החלון.

"אני הוא רודולף הקיסר!" לחש לזקן. "האינך מכירני?"

"אינך דומה כלל לקיסר!" טען האיש.

"אך אני הוא הקיסר!" המשיך רודולף בדבריו, ואף נשבע לזקן. "אנא, שחררני מכלא!" התחנן.

ואז, חבט הזקן במקל שבידו בקיר בית הכלא, ולמרבה הפלא - נבקע הקיר, והקיסר יצא החוצה!

"הוד מלכותך", אמר לו הזקן היהודי. "בוא נא לביתי, אקרא לספר, שילפך, ולחייט שיתפור בעבורך בגדי מלכות, ובינתיים תנוח ותשוב נפשך. אין זה נאה לשליט הממלכה להיראות במצב כזה בחצר המלכות!"

ואז ניעור הקיסר משנתו. בהלה אחזתהו. איזה תלום נורא! רק אדם אחד יוכל לפתור לי את חלומי, עלה הרהור בליבו, האיש הקדוש, רבה של פראג. ואכן, מיד נשלח השליח להביא את הרב. משכנס המהר"ל לחדרו של הקיסר, אמר לו הקיסר, כשבת צחוק על שפתיו: "כיצד זה לא הכיר הרב את הקיסר אתמול בלילה?"

"הן הקיסר כה השתנה..." השיב המהר"ל.

"למה ירמזון דבריך?" רצה הקיסר לדעת.

והמהר"ל המשיך: "אמש שכב הקיסר לישון ובראשו מחשבות זרות ורעות. מה הניח הקיסר למראשותיו טרם לכתו לישון?" נזכר הקיסר באותו נייר שהגישה לו אשתו אמש. חיט שלף את המסמך מתחת לכרו וקרע לגזרים את פקודת הגירוש נגד יהודי עירו. "נשבע אני", כך אמר, "שכל ימי חיי לא אוציא כל גזירה נגד היהודים!"

עלים אתרופה

רבי נתן

חייב האדם אהבה כל יום תמיד את אמונתו
בהלא ואת צרכיו אלו. הווד אנו יתלנו את
אמונתנו מאבותינו וציקר אמונתנו הוא אמונת אבותינו
ולאבת בדרכנו, בכל זאת חייב כל אדם אהבה כל יום את
אמונתו. על אמונתו צו אהודו אל טק איבו ונלמנו ולברוכי את
מודעותו כל יום אהודו. ככתוב: "ויבו הדברים האלו אל אנוכי מצווק
פיוס על אהבה". מצוויים חז"ל: "ראב אומן כודלים כל יום, ואל תראה
אומן באצרה ילנך אלר אל אינו מחליבה". אל מקרה הוא, לססוק צב
מופיוץ בקטץ אלר פתיחות: "למץ ילראו, פלס אוקינו, פלס אהד" - לברי
אמונתנו הוא אהד פיא פיסוד לל פתור כולו, ובדיוק אמונת קדולו
צו פיא פתיחה אהתודל בתוכנו כל יום תמיד.

מכתב מ"א

משיבת נפש רבי אלתר טפליקר

ראוי להאדם הבר דעת שיהיה מרוצה שאפילו אם לא יפעל בכל טרחו ויגיעתו שמתייגע בעבודת השם ואינו עולה בידו בשלמות, רק שעל ידי זה יזכה על כל פנים להינצל פעם אחת בכל ימי חייו מפגם אחד, מעברה אחת או מהרהור ותאוזה אחת וכיוצא, הינו שזוכה על ידי עבודתו ותפילתו והתבודדות שלו, שעל ידי זה יש לו עברה אחת פחותה מחשבון עוונותיו, מאשר היה לו אם לא היה חותר ומתפלל להינצל מהם, גם זה די לו. כי סוף כל סוף לא יהיה נשאר מכל עמל ויגיעת האדם בעולם הזה, כי אם מה שזכה לפעמים להינצל מרע ועברות ולחטוף לפעמים איזה מצוות ודבר טוב. ואי אפשר להאריך בזה עד היכן צריכין להתחזק תמיד בהשתוקקות להשם יתברך ולא יניח הרצון לעולם.

סיפורי מעשיות להפצה
80 קונטרסים
סיפורי מעשיות
של רבי נחמן
מברסלב
ב-60 ₪
כולל משלוח
להזמנות: 03-9091753

הגן עדן של רבי נתן
ונתתי לכם לב
לקוטי הלכות וכו' 300 רעיונות
מרכזיים מליקוטי הלכות שהם הבסיס
והיסוד לתורתו של רבינו הקדוש.
תאמין שיכולים לתקן
מגוון נושאים העוסקים בדרכי התשובה
והתיקון להגיע לשמחה פנימית
ואמונה בספר בין 380 עמ'.
להזמנות: 03-9091753

קול הנחל
רדיו ברסלב
להאזנה במכשירים הכשרים
במרקט ובאפסטור
גם האזנה חיים דרך טלפון
0722-748-748

תורת הנוסף

לאחר שהעמקנו בהתבוננות שכלית, בעומק נפלאות הבריאה העצומה ובחכמתו האין-סופית של הבורא יתברך, הנסוכה על כל המציאות כולה ומגולמת בתורה הקדושה, לאחר שהצלחנו להוריד אל דעתנו את כל החסד, הגדולה, התפארת, הרחמים, והחכמה העצומה, וכל זה הוא רק מעט דמעט ממה ששכלנו המוגבל יכול להכיל ולהבין, אנו צריכים להאמין לדעת ולהפנים, שהכל כאשר לכל, לא נברא - אלא בשביל!

כל העוצמה האדירה הזאת, מראש כל דרגין ועד לעולמנו אנו, נברא בשביל כל אחד מאיתנו, בכלליות ובפרטיות. כמו שאומרת התורה - "בראשית ברא אלוקים", בשביל ישראל, שנקראו ראשית.

ליהודי יש פנימיות מבהילת הרעיון - "חלק אלוך ממעל ממש", חלק מעצמותו של בורא כל העולמות וכל המציאות כולה. ומה שיש בשלם יש גם בחלק, ועוד נאמר - "בנים אתם להשם אלוקים", מה שיש באבא יש בן. ועל זה אומר הבורא יתברך: "אני אמרתי אלוקים אתם ובני עליון כולכם", בכל יהודי פשוט ישנה נשמה אלוקית, אשר מחוברת ומשפיעה על כל המציאות כולה וכל העולמות והמלאכים תלויים בה, ואין אנו מדגישים זאת חלילה כדי שהאדם יכנס לגאווה, אלא כדי שיעריך את עצמו, את חשיבות מעשיו, ועוצמת כל מחשבה דיבור ומעשה שלו, שבהם תלויים עולמות שלמים.

כי למעשה יכול להיווצר מצב, שלאחר שהתבוננו בעוצמת הבריאה ובגודלה, יפול האדם בעיני רוחו, ויאמר: "מי אני ומה חיי, ברייה קטנה ושפלה בעולם כה עצום". על-כן עלינו לזכור ולהדגיש זאת תמיד - "כל העולם נברא בשבילי". הכל תלוי בכל פעולה שלי, כמו שנאמר בפרקי אבות - "לעולם יראה האדם את העולם חציו חייב וחציו זכאי וכל מעשה שלו מכריע את העולם כולו לכף חובה או לכף זכות".

יהודי צריך להבין ולהפנים זאת היטב - הוא תכלית הבריאה ובכל מעשה דיבור ומחשבה שלו תלויים עולמות שלמים, אנו צריכים להבין ולהפנים את גודל האחריות המוטלת עלינו ולשמוח בזה - "מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, אשר בחר בנו מכל העמים ורוממנו מכל הלשונות". "בנו בחרת מכל העמים", זה אינו מדרש, זהו מצב נתון, הקב"ה בחר בנו לשליחות הגדולה הזאת, לגלות מלכותו וכבודו בעולם, יהודי צריך לזכור זאת תמיד ולדעת זאת היטב.

זהו מה שכותב רבי נחמן מברסלב, בספר 'ליקוטי מוהר"ן', תורה מ"ח - "כל העולמות לא נבראו אלא בשביל ישראל, דכתיב "לכבודי בראתיו, יצרתיו, אף עשיתיו", דהיינו בריאה, יצירה, עשייה, לא נברא אלא לכבודי וכבודי היינו ישראל, דכתיב "ושכנתי בתוכם" ודרשו רבותינו ז"ל - בתוכו לא נאמר אלא בתוכם, מלמד שהקב"ה משרה שכירתו בתוך כל אחד מישראל". כאשר האדם יפנים זאת בדעתו וידע שיש לו תפקיד גדול וחשוב בעולם הזה וכל מחשבה דיבור ומעשה שלו משפיעים על העולם הזה ועל כל העולמות כולם, הרי שחיינו יהפכו לבעלי משמעות והוא יזכה למלא את התכלית החשובה שלשמה הוא נברא.

בגן האמונה הרב שלום ארוש

ל אב או אם, אם בנם יבוא אליהם כל יום ויגיד תודה על כל דבר טוב שקיבל וגם יבקש סליחה על כל דבר רע שעשה, ועוד יבקש מהם שיקרבו אותו ויחזקו אותו לשמוע בקולם, ויעשה חשבון נפש כל יום על מעשיו, אם טובים הם אם לא - בן כזה הם יענישו? כמובן שלא.

לכן, אדם הרוצה להיות כמו הבן שאוהב את אביו באמת, צריך לקבוע לו על כל פנים זמן מיוחד בכל יום להתבודד לבד באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו לפני השם יתברך בטענות ואמתלאות, בדברי חן וריצוי ופיוס, ולבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת.

כמו כן צריך האדם גם לשפוט את עצמו, כמו שכתוב "יכלכל דבריו במשפט" הינו שישפוט וידון את עצמו על כל מעשה שעשה, על כל דיבור שדיבר וכל מחשבה - אם כך היה ראוי לו להתנהג אם לא, על כל דבר שמצא בעצמו שנהג כשורה יודה וישמח בכל ליבו ועל כל דבר שנהג שלא כשורה יתוודה לפני השם יתברך ויבקש סליחה ויביע חרטה ויקבל על עצמו לתקן מעשיו ולא לחזור עליהם עוד.

וכך ראוי לו להתנהג כל ימי חייו, שכל יום ישפוט את עצמו על כל מה שעשה מההתבודדות של אתמול עד ההתבודדות של היום ובזה יסיר מעליו כל הפחדים וכל היסורים, מכיון שכאשר יש דין למטה אין דין למעלה, ואין שולחים לו יסורים מלמעלה כדי לעוררו, כי הוא בעצמו מתעורר.

אבן טובה עיונים בסיפורי מעשיות

בסיפור המעשה מאבדת בת מלך רבינו מספר לנו על מלך אחד שהיו לו שישה בנים ובת אחת ואותה הבת היתה חשובה בעיניו מאוד והיה מחבבה ומשתעשע עימה מאוד. פעם אחת נעשה ברוגז עליה ונזרקה מפיו הדיבור: שהלא טוב יקח אותך!

המלך הוא כמובן מלכו של עולם והבת מלך היא כמובן הנשמה היקרה של כל אחד מאיתנו, קודם בריאת העולם השם יתברך היה משתעשע עם נשמות ישראל והיה משפיע להם מטובו האין סופי, עם הזמן החלה להיווצר הרגשת חיסרון בנשמות מכיון שהם הרגישו בושה שאין הם עושים דבר בעבור כל הטוב שהם מקבלים וזה נקרא בשפת הקבלה לחם ביזיון.

על כן עלה במחשבתו יתברך לברוא את זה העולם שהוא מעורבב בטוב ורע ורובו רע ועל כן הוא נקרא בשם "לא טוב" ולהוריד לכאן את הנשמות, והם בזכות מעשיהם ומאמצייהם יזכו לקבל לאחר מכן את כל הטוב המוכן להם בזכות ולא בחסד חינם.

רבינו גם מציין לנו בסיפור שהמלך כביכול נעשה ברוגז עלייה, ברוגז הוא כמובן מצב של חוסר תקשורת ודיבור, שזה כל עניין ההסתרת פנים שיש כביכול בעולם הזה, שהשם יתברך מסתיר פנים מאיתנו בהסתרה שבתוך ההסתרה ובני האדם לא מודעים לקיומו של הבורא. אבל אפילו בתוקף ההסתרה אומר רבינו שבדאי גם שם נמצא השם יתברך וזה מה שרבינו כותב בפירוש במעשה, שהיה אביה מצער מאוד והלך לבקשה אנה ואנה. כך גם השם יתברך מצטער על שברא את היצר הרע ומחכה ומבקש ומייחל לכל אחד מבניו שיגלה אותו ויתקרב אליו.

נקודת אור

אם מעצבנים אותך ואתה שותק! צדיק, ניצחת את החיים....

חסיד אחד נכנס להתייעץ עם רבו ואמר: רבי יש לי חשק לחיות לנצח, יש לך אולי סגולה בשבילי או קמיע?

ענה לו הרבי כן, תתחתן.

ואז אני אחיה לנצח? שאל החסיד.

לא, ענה הרב, אז יעבור לך החשק...

התורה

המימד הנוסף

מדריך למודעות עצמית, חשיבה חיובית ודמיון מודרך. ע"פ משנתו של רבי נחמן מברסלב אשר יוסיף לכם אור ושמחת חיים - כולל הדרכה מעשית.

למוסס ע"פ הסדקאות של הרב יוסף ביטון שליט"א

להזמנות - 03-9091753

דרושים

לאור הגנוז ברסלב דרוש נציג בכל עיר, פעיל ונמרץ המוכן להתנדב לפעילות הארגון והפצה.

*הפלט האלון *ארגון אנשי קשר *שליח גינה וזר...

אין ספור מצוות וזיכוי הרבים עצום למתאימים

0544-525396

ברוך זרובל

אחת התורות הידועות והחשובות של רבינו היא תורה רפ"ב, הנקראת תורת 'אזמרה' שאומרת: "כי צריך לדון את כל אדם לכף זכות, ואפילו מי שהוא רשע גמור, צריך לחפש ולמצוא בו איזה מעט טוב, שבאותו המעט אינו רשע, וע"י זה שמוצא בו מעט טוב ודן אותו לכף זכות, ע"י זה מעלה אותו באמת לכף זכות, ויוכל להשיבו בתשובה. וכן צריך האדם לחפש ולמצוא גם בעצמו איזה מעט טוב וכו'".

נמצא שעיקר ההשפעה והערך של המציאות תלוי בנקודת ההסתכלות שלי, במה אני מתמקד ואת מה אני מייקר ומחשיב, האם אני מסתכל ומתמקד ברע או שלהיפך אני מתבונן, מחשיב ומייקר את הטוב. אם כך, הרי שכל המציאות האמיתית של האדם עצמו וכל הסובב אותו תלויה בכח המחשבה והבחירה שלו, אם יבחר להתמקד בטוב הרי שבעצם הוא יכול להפוך את הכל באמת לטובה, אפילו רשע גמור אפשר להפוך לצדיק ע"י צורת התבוננות נכונה, שימצא בו איזה מעט טוב וידון אותו לכף זכות, כל שכן את עצמנו שאנו מלאים נקודות טובות.

אבל מוסיף רבי נתן ואומר, שלא רק רשע גמור ואת עצמנו אנחנו צריכים לדון לכף זכות, אלא אפילו את השם יתברך אנחנו צריכים כביכול לדון לכף זכות. והכיצד זה יתכן, וכי יכול אדם קרוץ חומר, טיפה סרוחה, לדון ולהבין בכלל את מעשיו של השם יתברך, כי נאמר "לא מחשבותי מחשבותיכם" ואין לנו שום קצה של השגה במעשיו או בדרכיו, רק אנחנו מאמינים במה שאמרו לנו הצדיקים. אלא שלפעמים האדם עובר מה שעובר, קשיים ונסיונות, דברים לא מובנים, ואז חלילה הוא יכול להתרעם על השם יתברך ולדון אותו לכף חובה, שכביכול הוא לא מתנהג איתו כפי מה שראוי לו, ומדוע הוא עושה לי את מה שהוא עושה.

על זה כותב רבי נתן בליקוטי הלכות, הלכות ראש חודש ו': "על כן צריך האדם לידע שכל מה שעובר עליו בכל יום ויום כל ימי חייו, הכל בצדקה ובמשפט, בחסד וברחמים, כי ישר משפטיו יתברך. כי השם יתברך ברחמיו שקל בדעתו שזה האדם, עיקר בחירתו כשיהיה עשיר מופלג, וזה האדם, עיקר בחירתו ע"י עניות ודחקות גדול וכן בשאר ההרפתקאות. ובה טועים רוב בני אדם, שכל אחד אומר, אם היה לו פרנסה היה עובד השם וכו'. ואם כן הרי הוא מהרהר אחר משפטיו של השם יתברך וזהו עיקר פגם המשפט, שמשם באים כל הקלקולים. על כן צריך כל החפץ בהאמת, לחוס על עצמו, שיזהר מאוד מלומר כדברים האלה, רק ידע ויאמין שבחירתו תלויה דווקא באופן זה שהשם יתברך מתנהג עימו, ויאמין שהכל לטובתו, ויהיה גייל לומר 'כל מן דעביד רחמנא לטב עביד' ובודאי יש דרך שדווקא ע"י הדחקות והיסורים והבלבולים יתקרב להשם יתברך".

אם אתה רואה שהתפילה עדיין לא נענית אחי היקר!
כל המתנות נמצאות בממתנות...

שאלה- למה יש מעלה יותר גדולה: לאמונה או לידיעה?

תשובה- רבינו ז"ל אמר שצריכים לזכך את השבעה נרות, הינו לקדש ולטהר את העיניים האזניים החוטם והפה, ע"י זה יזכה למוח נקי ואז יבין איך שהידיעה והבחירה הם דבר אחד, כי באמת אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלוקות גמור הוא ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון ואי אפשר להסביר את זה לאדם שאינו מונח בזה, כי באופן שאדם יזכה להרגיש רוחניות חיות אלוקות, צריך שיהיה מזוכך לגמרי מתאוות ניאוף, ושלא יהיו בו שום הרהורים רעים ומחשבות זרות, אלא שיהיה לו מוח מזוכך, אז יבין את אמיתות מציאותו יתברך.

ואמר רבינו ז"ל שאדם צריך לדעת שטבע והשגחה הוא גם דבר אחד, כי באמת גם הטבע הוא השגחתו יתברך ולאדם אי אפשר להבין שני דברים שהם כאחד, היינו שהטבע הוא כולו השגחתו יתברך, רק כאשר האדם זוכה לזכך את העיניים האזניים החוטם והפה, שע"י זה מאיר לו המוח בהארה נוראה ונפלאה מאוד אז יזכה להבין את הכל.

אומר רבינו שבתחילה צריך האדם להאמין בדבר מסויים ואז יזכה להבין אותו בשכל, כלומר ששורש כל הידיעה האמיתית כמובן היא האמונה, כי יכול להיות שיהיה לאדם דעת גדולה והוא יהיה חכם גדול אבל בידיעת האמת ובידיעת האלוקות הוא לא יבין כלום, כי לזה צריך יראת שמיים ואמונה, כמו שכתוב "ראשית חכמה יראת השם".

על כן באמת צריך האדם לדעת את השם יתברך, להכיר אותו ולדעת מה הוא צריך לעשות בעולם, אבל אדם שרוצה לזכות לדעת אמיתית חייב להקדים קודם כל את האמונה והיראת שמיים כי בזה תלוי הכל.

דיבורי אמונה רבי לוי יצחק בנדר

התמימות היא עניין חשוב ויסודי מאוד. גם כשהאדם זוכה לעשות עבודה קדושה מאוד מאוד, למלאה בחכמה והשגה, אבל כלפי הקב"ה הוא צריך לגשת בתמימות, בהכנעה ובשפלות, לעמוד לפניו כדל וקרש, כאין ממש. אמנם לאדם יש בחינת "מטה עוז" כנגד כל המניעות והמונעים, אבל כלפי השם יתברך צריך לעמוד בתמימות ובשפלות, בבחינת אין ממש.

רעיון זה הוא חשוב וחיוני בכל מהלך חייו של האדם: אמנם צריך לעבוד את השם בכל כוחו והשגתו, ולהשיג יותר ויותר בעיני עבודת השם, תורה ותפילה, אבל לפני השם יתברך צריך לעמוד בתמימות ובשפלות. וכבר אמרנו, וצריך לחזור על זה שוב ושוב בהדגשה, שכל אחד צריך ללמוד ולעשות כפי יכולתו ולא לסמוך על התמימות לבד. אל יחשוב האדם שלא ילמד ולא יתפלל ולא יעשה את המוטל עליו אלא יהיה תמים... ויסתפק בכך. לא כן, אלא צריך ללמוד ולהתפלל ולקיים מצוות ומעשים טובים בכל כוחו ואפשרויותיו, כי בזה הרי הוא מחויב ואי אפשר להתחמק מזה או לדחות.

אבל לאחר כל מה שהוא עושה ומתבונן ועורך חשבון נפש וחושב: מה שווים מעשי ועבודותי למול מעשיהם של אנשי המעלה, הרי אני אפס וכלום לעומתם... או אז ע"י תמימותו והתבטלותו האמיתית, הוא יכול לזכות להשגות ועבודות נעלות שלא היה יכול לזכות להן לולא תמימותו וביטולו האמיתי.

כי התמימות בכללותה יש בה רמז למצוות "פרה אדומה" שאין לנו בה דעת והשגה שהיא מטרתה את הטמאים ומטמא את הטהורים וזה רמז לעניין הנהגת התמימות, כלומר אסור להסתפק בתמימות במקום שצריך לפעול, כי אז התמימות תהייה לרועץ. ומצד שני חייב להתנהג בתמימות עם כל המעשים והעבודות ולהאמין לכל דברי התורה והצדיקים.

להיות אפויים בלב של רבינו!

אומר רבינו הקדוש "ישנם שלשה כיתות במקורבים אלי, כת אחת שבאה לקבל שיריים כת שנייה באים לקבל תורה והכת השלישית אפויים בליבי".

ישנם כאילו שמתקרבים לצדיק יסוד עולם כדי לקבל ברכות וישועות ועניני עולם הזה, יש את אלו שנמצאים במעלה גבוהה יותר שבאים לרבינו כדי לקבל ממנו דעת, תורה ועצות בעבודת השם, אך יש את הכת השלישית שאפויים בלב של רבינו.

אם אנחנו רוצים להיות אפויים בלב של רבינו, אנחנו צריכים שרבינו יהיה אפוי בלב שלנו. לא לחפש ולרצות רק מה אני יכול לקבל מהצדיק, אלא מה אני יכול לתת לו.

כיצד אכנס לרבות אפויים בלב ל רבינו?

רבינו לא בא לעולם אלא בשביל לתקן ולקרב את נפשות ישראל להשם יתברך, לתת להם תקווה, שמחה, דרך בעבודת השם ותיקון נצחי. אם אני אוהב את הצדיק, אם אני מאמין בו ויודע שהוא הצדיק יסוד עולם שנשלח לדור הזה, אני צריך לפרסם אותו ואת התורות שלו ולהשתדל לעשות הכל בשבילו. אור הגנוז ברסלב היא עמותה שמשתדלת לפרסם את הצדיק ואת תורתו בכל הארץ, בשקט ובצנעה, מזה שנים רבות, בעלונים, חוברות, דיסקים שיעורים ועוד. אם גם אתם רוצים להיות שותפים בפעילות, בתרומה או בעשייה, ברצון או בתפילה נשמח לשמוע מכם.

אור הגנוז ברסלב: 0544-525396

• מפיצים המוכנים לקבל פעם בחודש חבילת עלונים בתרומה צמנעה ותורמים המוכנים לעזור לפעילות.

• נציג מתנדב בכל עיר לניהול הפעילות וההפצה.

• שני מתנדבים נמרצים, אנשי עשייה ויוזמה לעזרה בניהול הארגון.

לאור הגנוז ברסלב דרושים: